

Lagutskottets betänkande

1978/79:20

med anledning av propositionen 1978/79:98 med förslag till ny lag om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart, m. m., jämte motion

Propositionen

I propositionen 1978/79:98 har regeringen (justitiedepartementet) föreslagit riksdagen att anta i propositionen framlagda förslag till

1. lag om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m. m.,
2. lag om ändring i sjölagen (1891:35 s. 1),
3. lag om ändring i lagen (1973:1064) om ändring i sjölagen (1891:35 s. 1).

Beträffande propositionens huvudsakliga innehåll hänvisar utskottet till vad nedan anføres under rubriken Utskottet.

Motionen

I motionen 1978/79:2108 av Karl Erik Olsson m. fl. (c) hemställs att riksdagen beslutar

1. att obligatorisk registrering av fritidsbåtar införs fr. o. m. den 1 januari 1980 i enlighet med vad som anförts i motionen,
2. att ansvarsförsäkring blir obligatorisk för fritidsbåtar som registreras.

Lagförslagen

1 Förslag till

Lag om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m. m.

Härigenom föreskrivs följande.

Inledande bestämmelser

1 § Registrering enligt denna lag sker i det båtregister som avses i 2 § sjölagen (1891:35 s. 1).

Båtregisterärenden är ärenden om

1. registrering eller avregistrering av båt,
2. anteckning av båtförvärv,
3. annan införing i båtregistret, som sker på grund av föreskrift i lag eller annan författning.

2 § Som ägare av båt anses även den som innehar båt på grund av förvärv med förbehåll om återtaganderätt.

Bestämmelserna om förvärv av båt gäller också förvärv av andel i båt.

Registrering och anteckning av förvärv

3 § Registrering i båtregistret sker under igenkänningssignal som avses i 8 § sjölagen (1891:35 s. 1).

4 § I båtregistret skall införas varje svensk båt, som används yrkesmässigt till befordran av gods eller passagerare, till bogsering eller bärgning, till fiske eller annan fångst i saltsjön eller till uthyrning till allmänheten och vars skrov har en största längd av minst sex meter. Även mindre passagerarbåt skall införas i båtregistret, om den är konstruerad så att den kan föra fler än tolv passagerare.

Första stycket gäller också utländsk båt, som vanligen är förlagd till svensk hamn och vars ägare är bosatt i Sverige.

Regeringen får efter överenskommelse med främmande makt förordna om registreringsplikt även för annan fiskebåt än som avses i första stycket.

5 § Annan svensk båt än som avses i 4 § får införas i båtregistret, om dess skrov har en största längd av minst sex meter eller om det med hänsyn till båtens typ och användning, dess tilldelning av anropssignal för radiostation eller eljest finns särskilda skäl att den registreras.

6 § Ägare av båt, som är registreringspliktig men ej införd i båtregistret, skall skriftligen inom en månad från det båten blev registreringspliktig i hans hand anmäla båten för registrering.

Den som har förvärvat registrerad båt skall skriftligen inom en månad från förvärvet anmäla detta för anteckning i båtregistret. Den som anmäler båt för

registrering anses därmed också anmäla sitt förvärv för anteckning i registret. Dödsbo är inte skyldigt att anmäla förvärv av båt från den avlidne.

Fullgörs ej skyldighet att anmäla båt för registrering eller att anmäla båtförvärv för anteckning i båtregistret får registermyndigheten förelägga den försumlige att fullgöra skyldigheten. I föreläggandet får vite sättas ut. Fråga om utdömande av vitet prövas av registermyndigheten.

Avregistrering

7 § Båt skall avregistreras, om den

1. förolyckats, huggits upp eller förstörts,
2. på grund av överlåtelse eller eljest ej längre är registreringsbar,
3. försvunnit eller övergivits till sjöss och sedan ej hörts av under tre månader,
4. ej är registreringspliktig och av ägaren anmäls för avregistrering.

8 § Anmälan om avregistrering skall ske skriftligen.

Skall båt avregistreras enligt 7 § 1–3 är ägaren skyldig att inom en månad hos registermyndigheten anmäla båten för avregistrering. Upphör registrerad båt genom överlåtelse att vara registreringsbar, svarar förutvarande ägaren jämte förvärvaren för att båten anmäls för avregistrering.

Den som underlåter att fullgöra sina skyldigheter enligt andra stycket skall dömas till böter, högst femhundra kronor.

9 § Föreligger sådana omständigheter att båt skall avregistreras enligt 7 § 1–3, får registermyndigheten självmant låta avregistrera båten.

Förfarandet i båtregisterärenden

10 § För behandlingen av båtregisterärenden gäller bestämmelserna om tvistemål i tillämpliga delar i den mån ej annat följer av denna lag. Regeringen meddelar närmare föreskrifter om förfarandet i båtregisterärenden och får därvid föreskriva skyldighet för enskild att till registermyndigheten anmäla förhållande som myndigheten behöver känna till för ändamålsenlig registerföring.

11 § Frågan om vem som skall vara införd i båtregistret som ägare till viss båt avgörs av registermyndigheten med hänsyn till omständigheterna och de krav en ändamålsenlig registerföring ställer.

När ett ärendes beredning ger anledning därtill, får sökanden föreläggas att lämna de ytterligare uppgifter som bedöms nödvändiga. I föreläggandet får vite sättas ut. Fråga om utdömande av vitet prövas av registermyndigheten.

12 § Hos registermyndigheten förs dagbok över båtregisterärenden. Handlingar i sådana ärenden sammanförs i akter.

13 § Beslut, som innebär att anmälan i båtregisterärende bifalls, införs i registret. Innebär beslut att anmälan ej bifalls, antecknas beslutet och skälen för detta i dagboken eller akten.

Har beslut i båtregisterärende gått sökanden emot, underrättas denne genast om beslutet. I underrättelsen anges det skäl för beslutet som har antecknats i dagboken eller akten och vad den som vill fullfölja talan mot beslutet skall iakttaga.

Besvär

14 § Talan mot beslut i båtregisterärende förs i hovrätten. Besvärstiden är två veckor från den dag då beslutet meddelades. Besvärsinlagan skall inges till registermyndigheten.

När slutligt beslut med anledning av besvären har vunnit laga kraft, görs anteckning i registret om beslutets innehåll.

Biträde åt registermyndigheten

15 § Sjöfartsverket, tullverket och polismyndighet biträder registermyndigheten med att vaka över att bestämmelser i lag eller annan författning om båtregistrering och båtidentifiering efterlevs. De har för detta ändamål tillträde till båt. De skall underrätta registermyndigheten om försummelser att efterleva bestämmelserna.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979.

Genom lagen upphävs båtregistreringslagen (1975:604).

Beror förvärv av villkor, som innefattar förbehåll om återtaganderätt, skall frist för anmälan av förvärvet ej i något fall räknas från dag före ikraftträdandet. Motsvarande gäller i fråga om frist för anmälan för registrering av nybyggd båt eller av sådan utländsk båt som avses i 4 § andra stycket eller av båt som utgör tillbehör till annat fartyg.

Båt som har upptagits i skeppsregistret enligt punkt 5 övergångsbestämmelserna till lagen (1973:1064) om ändring i sjölagen (1891:35 s. 1) skall ej införas i båtregistret. Avförs båten ur skeppsregistret enligt denna föreskrift, skall den införas i båtregistret, om den är registreringspliktig enligt denna lag. Är den icke registreringspliktig, skall den ändå införas i båtregistret, om ej ägaren har begärt annat.

2 Förslag till

Lag om ändring i sjölagen (1891:35 s. 1)

Härigenom föreskrivs att 1, 2 och 6 §§ sjölagen (1891:35 s. 1)¹ skall ha nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Fartyg anses såsom svenskt och är berättigat att föra svensk flagg, om det till mer än hälften äges av svensk medborgare eller svensk juridisk person. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, sjöfartsverket kan medgiva, att annat fartyg, vars drift står under avgörande svenskt inflytande, skall anses såsom svenskt och vara berättigat att föra svensk flagg.

Fartyg anses såsom svenskt och är berättigat att föra svensk flagg, om det till mer än hälften äges av svensk medborgare eller svensk juridisk person. Regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, sjöfartsverket kan medgiva att annat fartyg, vars drift står under avgörande svenskt inflytande *eller vars ägare har fast hemvist i Sverige*, skall anses såsom svenskt och vara berättigat att föra svensk flagg.

Regeringen meddelar föreskrifter om nationalitetshandlingar för svenska fartyg och får därvid bestämma vad som skall iakttagas med sådana handlingar samt förbjuda att registreringspliktigt fartyg hålles i drift utan gällande nationalitetshandling.

2 §

Fartyg, vars skrov har en största längd av minst tolv meter och en största bredd av minst fyra meter, betecknas skepp. Annat fartyg kallas båt.

Över svenska skepp föres ett skeppsregister. Över båtar föres ett båtregister enligt bestämmelser i *båtregistreringslagen (1975:604)*. Över skepp under byggnad i Sverige föres ett skeppsbyggnadsregister.

Över svenska skepp föres ett skeppsregister. Över båtar föres ett båtregister enligt bestämmelser i *lagen (1979:000) om registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m. m.* Över skepp under byggnad i Sverige föres ett skeppsbyggnadsregister.

Skepps- och båtregistren samt skeppsbyggnadsregistret föras av myndighet, som regeringen bestämmer (registermyndigheten). Registermyndigheten förestås av en inskrivningsdomare. Denne skall vara lagfaren. Efter regeringens förordnande få registren föras med användning av automatisk databehandling.

¹ Lagen omtryckt 1975:1289.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse*

6 §

Skepp, som införes i skeppsregistret, skall ha namn. Detta bestämmes av ägaren. Namnet skall tydligt skilja sig från andra skeppsnamn i registret och får ej otillbörligt gripa in i särpräglad namnskick, som brukas av annan skeppsägare.

Skepp, som införes i skeppsregistret, skall ha namn. Detta bestämmes av ägaren. Namnet skall tydligt skilja sig från andra skeppsnamn i registret och får ej otillbörligt gripa in i särpräglad namnskick, som brukas av annan skeppsägare.

Registermyndigheten får förelägga ägaren att inom viss tid bestämma namn som uppfyller kraven i första stycket. I föreläggande får vite sättas ut.

Namnet får ändras endast om skeppet eller större andel däri än hälften övergår till ny ägare eller särskilda skäl föreligga.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979.

3 Förslag till

Lag om ändring i lagen (1973:1064) om ändring i sjölagen (1891:35 s. 1)

Härigenom föreskrivs att till övergångsbestämmelserna till lagen (1973:1064) om ändring i sjölagen (1891:35 s. 1) skall fogas en ny punkt, betecknad 7 b, av nedan angivna lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 b. Om särskilda skäl föreligger får vid avregistrering det avregistrerade skeppets namn eller vid namnbyte det tidigare namnet med tillämpning av 15 § i dess nya lydelse förbehållas den som har brukat namnet, även om det inte tydligt skiljer sig från andra skeppsnamn i registret. Den som vid något tillfälle under tiden den 1 januari 1971 till den 31 december 1975 brukat visst skeppsnamn har motsvarande rätt till förbehåll för sådant namn utan samband med avregistrering eller namnbyte, om ansökan göres senast den 31 december 1979.

Den som har förbehållits eller äger förbehålla sig namn enligt första stycket får utan hinder av 6 § i dess nya lydelse taga namnet i bruk för registrerat skepp, såvida icke registermyndigheten med hänsyn till risken för förväxling med annat registrerat skepp finner synnerliga skäl föreligga att vägra användning av namnet. Övergår skeppet eller större andel däri än hälften till ny ägare, skall namnet ändras, om ej särskilda skäl föreligger att skeppet ändå behåller namnet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1979.

Utskottet

I samband med ändringar i sjölagen åren 1973 och 1975 inrättades med giltighet fr. o. m. den 1 januari 1976 dels ett skeppsregister för registrering av större fartyg, *skepp*, (varmed avses fartyg vars skrov har en största längd av minst tolv meter och en största bredd av minst fyra meter), dels ett skeppsbyggnadsregister för registrering av fartygsbyggen, *skeppsbyggen*, dels ett båtregister för registrering av mindre fartyg, *båtar*.

Skeppsregistret utgör en avancerad form av fartygsregister. Införing i registret har långtgående rättsverkningar av olika slag. Bl. a. vinner ägaren till skepp genom sin ansökan om registrering sakrättsligt skydd mot överlåtarens borgenärer. Genom inskrivningen blir ägaren också behörig att inteckna skeppet. Registrering innebär vidare en bekräftelse på att skeppet har svensk nationalitet.

I båtregistret skall enligt bestämmelser i båtregistreringslagen (BåtgL) införas varje båt som är avsedd att yrkesmässigt användas till befordran av gods eller passagerare, till bogsering eller bärgning, till fiske eller annan fångst i saltsjön eller till uthyrning till allmänheten och vars skrov har en största längd av minst sex meter. Även andra båtar, som uppfyller vissa i lagen närmare angivna villkor, får registreras. Förvärv av registrerad eller registreringspliktig båt skall anmälas för anteckning i registret. Sådan anteckning ger dock inte, såsom motsvarande anteckning i skeppsregistret, förvärvaren sakrättsligt skydd mot överlåtarens borgenärer. Inte heller ger förvärvsanteckning i båtregistret ägaren möjlighet att inteckna båten.

Reglerna i BåtgL om registrering, anteckning av förvärv och avregistrering på grund av överlåtelse ansluter nära till sjölagens (Sjöl) motsvarande bestämmelser i fråga om skepp och bygger på en ordning som innebär en fullständig och uttömmande prövning av äganderätten till båten. Den som skall fullgöra sin registreringsskyldighet och skyldighet att anmäla förvärv måste därför styrka sin äganderätt till båten.

Syftet med båtregistret har varit att få till stånd en förteckning över yrkesfiskets båtar och vissa andra båtar som står under sjöfartsinspektionens tillsyn. Båtregistret är således offentligrättsligt betingat och det har inte varit avsikten att införandet i registret skall ha några civilrättsliga verkningar. Att bestämmelserna i BåtgL om äganderättsprövning trots detta följer samma mönster som bestämmelserna i Sjöl har sin huvudsakliga grund i att båtregistret är ett nationalitetsregister. Eftersom endast svenska båtar får registreras i registret är det naturligt att uppställa stränga krav på utredning av äganderätten. Utformningen av registret torde emellertid också ha påverkats av önskemålen om att vid behov kunna med registrets hjälp åstadkomma en registerpantsättning även av båtar.

BåtgL:s förhållandevis stränga krav på ägaren att visa sin rätt till båten har i praktiken visat sig mycket betungande. Det är nämligen vanligt att mindre fartyg, såsom fiskebåtar, överläts utan att överlåtelsehandlingar

upprättas. Inte heller är det ovanligt att båten har gått genom flera händer innan registrering söks. I sådana fall är det självfallet svårt för sökanden att styrka sin rätt till båten. När utskottet hösten 1976 i samband med beredningen av ett ärende om inteckning i fiskebåt hade en hearing med företrädare för fiskarnas organisationer hävdade flera av de närvarande att bestämmelserna i BåtgL var alltför komplicerade och svårtillämpade. Det framhölls att det ofta var svårt att få fram äganderättshandlingar som kunde godtas av registermyndigheten och i några fall hade man fått avstå från att söka fullgöra sin anmälningsskyldighet. De negativa erfarenheter som framfördes vid utskottets hearing har, som framgår av propositionen, bekräftats av erfarenheterna från registermyndighetens handläggning av registreringsärendena. Registermyndigheten har blivit tvungen att utfärda stora mängder förelägganden i ofullständiga ärenden med en besvärande anhopning av oavgjorda ärenden som följd. Genom att ägare av båtar i flera fall avstått från att söka registrering har vidare tillförlitligheten hos registret blivit lidande.

I propositionen läggs nu fram förslag till en helt ny lag om registrering av båtar. Förslaget innebär en väsentlig förenkling i förhållande till de nuvarande bestämmelserna. Båtheregistreret skall i fortsättningen utgöra enbart en förteckning över sådana båtar som står under sjöfartsinspektionens tillsyn eller som man annars av offentlighetsrättsliga skäl vill ha särskilt förtecknade. Kravet på utredning om äganderätten mildras väsentligt. I huvudsak skall registermyndigheten kunna nöja sig med ägarens egna uppgifter i en anmälningsblankett. En verklig äganderättsprövning behöver enligt propositionen ske bara i de fåtal fall då ägaren begär att nationalitetsbevis skall utfärdas. En nyhet i förhållande till gällande bestämmelser är att utländska båtar, som vanligen är förlagda till svensk hamn och vars ägare är bosatta i Sverige, skall införas i registret. I propositionen framhålls att den nu föreslagna regleringen inte berör en eventuell framtida fritidsbåtsregistrering. För att detta klart skall markeras har i lagens rubrik angetts att lagen gäller registrering av båtar för yrkesmässig sjöfart m. m.

Såsom framgår av det ovan anförda har bestämmelserna i BåtgL vållat betydande svårigheter både för allmänheten och registermyndigheten. Uppenbart måste bestämmelserna i vissa fall ha uppfattats som omotiverade och onödigt komplicerade. Den långa handläggningstiden hos registermyndigheten kan också ha inneburit förfång för vissa båtägare i deras näringsutövning. Fiskebåtar kan nämligen av hänsyn till olika regler i internationella fördrag inte hållas i drift om de är oregistrerade och saknar erforderliga registreringshandlingar. Mot bakgrund av det anförda finner utskottet det tillfredsställande att förslag till en helt ny båtheregistreringslag nu förelagts riksdagen. Förslaget innebär att de båtägare som omfattas av lagen i fortsättningen kan få sina båtar registrerade på ett enkelt och smidigt sätt. Förslaget ansluter sig väl till de uttalanden som i propositionen 1978/79:111 angående åtgärder mot krångel och onödig byråkrati gjorts om att onödigt

komplicerade lagregler måste upphävas och ändras i syfte att rationalisera omständliga rutiner, förkorta och påskynda handläggningar av skilda ärenden m. m. Enligt utskottets mening är det också en avgjord fördel att i båtregistret kan registreras sådana utländska båtar som är av särskilt intresse för sjöfartsinspektionens tillsyn.

Utskottet vill emellertid peka på att förslaget får den negativa konsekvensen att båtregistret i fortsättningen inte kan användas för tillskapandet av ett pantsättningssystem för båtar. Båtregistret upptog den 1 juli 1978 3 236 båtar, varav drygt 90 % var fiskebåtar. I betänkandet LU 1976/77:4 påvisade utskottet de problem som yrkesfiskarna hade med att ställa säkerhet för lån till anskaffandet av båtar och redskap. Bortsett från de största fiskefartygen, som registreras som skepp och följaktligen kan intecknas, hade byggandet av båtar finansierats med lån med säkerhet i fastighetsinteckning eller i form av borgen. Enligt utskottets mening var det angeläget att ifrågavarande problem fick en snar lösning. De alternativ som härvid förtjänade att närmare övervägas var dels ett alternativ med båtinteckning, dels ett alternativ som medgav den som bedriver fiske rätt till företagsinteckning i sin rörelse. Med hänsyn till att frågan var föremål för överväganden inom företagsintekningsutredningen ansåg utskottet dock att någon åtgärd från riksdagens sida inte behövde vidtas. Utskottet förutsatte att om en särskild pantutredning skulle komma till stånd, även frågan om pantsättning av fiskebåt skulle komma att omfattas av översynen. I direktiven till den år 1977 tillsatta byggnadspantutredningen (Ju 1977:05) framhölls att frågan om reglerna för pantsättning av båtar generellt borde anstå, men att fiskebåtarna utgjorde ett speciellt problem i sammanhanget.

Med hänsyn till det anförda kan det förefalla i viss mån tveksamt att nu föra bort äganderättsprövningen från båtregistreringen. Som framgår av företagsintekningsutredningens remisyttrande över förslaget till båtregistreringslag räknar emellertid utredningen med att dess förslag till revision av lagen om företagsinteckning skall leda till att alla näringsidkare skall kunna ställa sin rörelseegendom som säkerhet på grund av företagsinteckning. I så fall får det yrkesmässiga fisket tillgång till ett creditsäkerhetsinstrument som det nu saknar. Under sådana omständigheter finns det enligt utskottets mening ingen anledning att räkna med ett behov av en framtida registerpantsättning av fiskebåtar. I detta sammanhang vill utskottet erinra om att det nu gått mer än två år sedan utskottet framhöll vikten av att fiskarnas creditsäkerhetsproblem fick en snar lösning. Mot bakgrund härav förutsätter utskottet att företagsintekningsutredningens arbete bedrivs skyndsamt.

På anförda skäl tillstyrker utskottet förslaget till ny båtregistreringslag. De olika bestämmelserna i lagen föranleder inga särskilda uttalanden från utskottets sida.

I propositionen föreslås även ändringar i SjöL vilka innebär ökade möjligheter för utländska medborgare med fast hemvist i Sverige att få sina

fartyg betraktade som svenska och följaktligen berättigade att föra svensk flagg. Vidare föreslås vissa ändringar i SjöL:s bestämmelser om namnskicket för skepp. Härigenom ges ett ökat rättsskydd åt fartygsnamn och serier av sådana namn. Utskottet tillstyrker de föreslagna lagändringarna.

Utskottet behandlar i detta sammanhang även motionen 1978/79:2108 vari tas upp frågor om införandet av en *registrering av fritidsbåtar* och om *obligatorisk ansvarsförsäkring för registrerade båtar*.

År 1970 tillsattes fritidsbåtsutredningen för att utreda de frågor som hör samman med fritidsbåtstrafiken. Utredningen avgav år 1974 betänkandet (SOU 1974:95) Båtliv, Samhället och fritidsbåtarna. I betänkandet föreslog utredningen en obligatorisk registrering av alla motordrivna båtar och segelbåtar inom svenskt sjöterritorium om dess ägare hade hemvist i Sverige eller båten hade hemmahamn i riket. Registret borde samordnas med båtregistret och samma registermyndighet borde sköta de båda registren. Vissa detaljfrågor avseende fritidsbåtregistrets utformning etc. föreslog utredningen böra överlämnas till en särskild arbetsgrupp. Utredningen behandlade även frågan om obligatorisk ansvarsförsäkring och konstaterade att antalet båtoluckyor med efterföljande skadeansvar var mycket litet och ej motiverade införandet av en obligatorisk ansvarsförsäkring. Båtregistret borde dock användas för information till båtägarna om den allmänna båtförsäkringen, vilken i sig även inrymmer ansvarsförsäkring.

Flertalet remissinstanser tillstyrkte i princip en registrering men de flesta gjorde erinringar beträffande utredningens förslag. Bl. a. förordades att registreringsplikten skulle begränsas till att omfatta båtar över viss storlek eller med en viss minsta motorstyrka. Även frågan om registreringens organisatoriska uppbyggnad föreslogs bli ytterligare prövad.

Mot bakgrund av vad som anförts i remissvaren tillkallades i december 1975 en särskild sakkunnig för att ytterligare pröva registreringsfrågan. Utredningsmannen avgav år 1977 betänkandet (SOU 1977:25) Båtliv 2, Registerfrågan. I betänkandet har utformats tre alternativ till registrering av fritidsbåtar. Alternativ 1, som är ett grundalternativ, utgör inte något register över fritidsbåtar utan endast ett enkelt adressregister för avgiftsavisering, om båtavgift skall erläggas. I alternativ 2 tillkommer ett enkelt datorbaserat fritidsbåtregister, som ger möjlighet att i begränsad utsträckning ta fram statistik beträffande de båtar och båtägare som registreras. I alternativ 3 används ett avancerat datorsystem. Funktionerna ingår i eller har sina direkta motsvarigheter i bilregistersystemet. Ett register enligt alternativ 3 bör i ett första skede endast omfatta alla motorbåtar med minst 20 hästkrafters motorstyrka och alla segelbåtar med minst 10 kvadratmeters segelyta. Utredningen låter frågan om val av alternativ bli beroende på vilka ändamål registreringen skall uppfylla men synes förordna alternativ 1.

Remisskritiken har varit mycket splittrad. Flera remissinstanser tillstyrker alternativet 1. Andra remissinstanser förordar en mer omfattande registre-

ring, närmast enligt alternativ 3, medan vissa remissinstanser inte tar ställning för eller emot registrering.

I motionen anförs att en obligatorisk registrering av fritidsbåtar bör införas. Registreringen bör ske enligt alternativ 3. Registreringen kan lämpligen omfatta båtar med en motorstyrka med minst 10 hästkrafter och/eller de båtar som har övernattningsmöjligheter. För de båtar som blir föremål för registrering bör ansvarsförsäkring vara obligatorisk. Med hänvisning till det anförda yrkar motionärerna att en obligatorisk registrering av fritidsbåtar införs fr. o. m. den 1 januari 1980 samt att ansvarsförsäkring blir obligatorisk för fritidsbåtar som registreras.

Enligt utskottets mening finns det skäl som talar för någon form av registrering av fritidsbåtar. Som framgår av det anförda råder emellertid hos remissinstanserna mycket delade meningar om hur ett sådant register skall utformas. Med anledning härav har arbetet på en proposition i ämnet tagit en betydande tid. Enligt vad utskottet inhämtat avses en proposition med förslag till registrering av fritidsbåtar bli förelagd riksdagen under hösten 1979. Något initiativ av riksdagen med anledning av motionen är således inte erforderligt.

När det gäller frågan om obligatorisk ansvarsförsäkring har denna som motionärerna också påpekar ett nära samband med registerfrågan. Något uttalande av riksdagen om sådan försäkring bör därför inte göras f. n.

På anförda skäl avstyrker utskottet bifall till motionen.

Utskottet hemställer

1. att riksdagen antar de i propositionen 1978/79:98 framlagda lagförslagen,
2. att riksdagen avslår motionen 1978/79:2108, yrkandena 1 och 2.

Stockholm den 3 maj 1979

På lagutskottets vägnar

IVAN SVANSTRÖM

Närvarande: Ivan Svanström (c), Inger Lindquist (m), Stig Olsson (s), Martin Olsson (c), Elvy Nilsson (s), Arne Andersson i Gamleby (s), Åke Gillström (s)*, Bo Siegbahn (m), Marianne Karlsson (c), Owe Andréasson (s), Anne-Marie Gustafsson (c), Bengt Silfverstrand (s), Birgitta Johansson (s), Margot Håkansson (fp) och Margit Odelsparr (c)*.

* Ej närvarande vid betänkandets justering.